

NAŠA SKUPNOST

IZDAJA ZA SLOVENIJO

LETO III. STEV. 3
BEOGRAD
9. februarja 1957
Izhaja dvakrat mesečno,
vsako drugo soboto
CENA 10 DINARJEV
LETNA NAROČNINA 250 DIN

GLASILO PREDSEDSTVA ZVEZNEGA ODBORA SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA JUGOSLAVIJE

V kratkih časovnih presledkih so bili drug za drugim plenarni sestanki centralnih komitejev Ljudske mladine Jugoslavije, Slovenije in Hrvatske. Skupna poteza jim je bila aktualnost problematike, o kateri so razpravljali. Ni bilo naključje, da je poleg problemov ideološko političnega dela povsod prišlo na prvo mesto vprašanje sodelovanja mladine v organih družbenega samoupravljanja.

Izkušnje kažejo, da je sodelovanje naše mladine v proizvodnji in v boju za napredek dela zelo pomembno, na nekaterih področjih pa skoraj odločilno. Dejstva pa govorijo tudi to, da je delež mladine v organih družbenega samoupravljanja še vedno v velikem nesorazmerju z njenim deležem v proizvodnji. Leto 1956 sicer kaže v tem pogledu določen napredek v primerjavi s prejšnjim stanjem, toda to še vedno ni dovolj.

Problemi sodelovanja mladine v naši socialistični graditvi so zadeva vse skupnosti, a ne samo mladine. Gre zato, da se mlade sile, ki se lotevajo problemov brez predsodkov in brez konservativnosti, z elanom, ki ne pozna ovir, čim bolj vključijo v socialistično graditev.

Najboljša šola vseh graditeljev socializma pa je prav neposredno sodelovanje v organih družbenega samoupravljanja. Vsi skupaj smo poklicani, da postavimo stvari tako, da bo imela v teh institucijah socialistične demokracije tudi mladina ustrezajoči delež. To dejstvo bi moralo priti do izraza na vseh skupščinah in zborih pri volitvah upravnih organov za drug, delavskih svetov, svetov ljudskih odborov, hišnih svetov in drugih organov družbenega upravljanja.

T. S.

Proračun in proračunska politika ljudskih odborov

ODGOVORI TOVARIŠA AVDA HUMA NA VPRAŠANJA »NAŠE SKUPNOSTI«

Sprejetje proračuna je eden izmed važnih problemov, na katere naležijo ljudski odbori vsako leto. Državni sekretar za finance FLRJ tovariš Avdo Humo je v zvezi s to problematiko odgovoril na nekaj vprašanj, ki mu jih je postavila redakcija »Naše skupnosti«.

Vprašanje: Katere so osnovne naloge v proračunski politiki leta 1957, posebno pa v proračunski politiki ljudskih odborov?

Odgovor: V zvezi s prvim delom vprašanja, ki se nanaša na temeljne naloge proračunske politike v letu 1957 sploh, je bilo veliko razpravljano tudi na nedavnem zasedanju zvezne ljudske skupščine in se pri tej priložnosti ob tem ne bom ustavljal.

Kar se tiče drugega dela vprašanja, to je o proračunski politiki ljudskih odborov v letu 1957, želim najprej pripomniti, da so komunalne skupnosti v mejah zakonskih predpisov popolnoma svobodne v razdelitvi proračunskih sredstev na posamezne proračunske organe in ustanove ter druge potrebe, ki jih financirajo iz proračuna, in zato same določajo in opredeljujejo svojo proračunsko politiko.

Usklajevanje potreb z možnostmi

No, glede na velik porast proračuna in proračunske potrošnje do leta 1955 in zadrževanje tega porasta v letih 1956 in 1957 ter s smotrom usklajevanja svojih dejanskih potreb z možnostmi, ki jim jih nudijo proračunska sredstva, bi bilo potrebno, da ljudski odbori že pri razpravljanju o svojih proračunih za letošnje

leto posvetijo pozornost in usmerijo svoje napore na naslednje:

Dejal sem že, da so ljudski odbori ustvarili med letom 1955 znatne zneske obveznosti preko meja njihovih stvarnih proračunskih možnosti. V okviru ukrepov, ki so bili podvzeti za ureditev finančnega stanja ljudskih odborov, da bi odpravili te obveznosti, so sklenili srednjeročna posojila z rokom 5 let. Anuitete teh posojil, ki so jih politično teritorialne enote dolžne zagotoviti že v svojih proračunih za leto 1957, neizbežno zmanjšujejo tekočo proračunsko potrošnjo politično teritorialnih enot v prihodnjih letih. Zato bi bilo potrebno, da že pri izdelavi in sprejetju proračuna za leto 1957 opravijo podrobne analize vseh izdatkov, ki jih financirajo iz proračuna, posebno pa tistih ustanov in tistih izdatkov, ki so brez posebno opravičenih potreb nastali v času, ko je ljudski odbor razpolagal s sredstvi, ki so bila večja od tistih, ki bi zadostovala za kritje njegovih osnovnih družbenih potreb. Ta analiza mora biti usmerjena tudi na višino potrošnje posameznih organov in ustanov, ki nujno morajo obstajati, katerih izdatki pa niso vedno v skladu z njihovimi dejanskimi potrebami. Notranje rezerve proračuna, ki jih je po tej poti nedvomno mogoče doseči, bi bilo potrebno usmeriti v razvoj tistih služb in potreb, ki imajo svojo objektivno opravičilo z vidika prihodnjega